

Las Państwowe
zapraszamy

Strona nadleśnictw Maskulińskie i Pisz

LEŚNE MITY I CIEKAWOSTKI

Od wielu lat krążą różne historie dotyczące lasów i jego mieszkańców, które nie są do końca prawdą. Postaram się przytoczyć pewne mity i rozwiązać wątpliwości.

- To nieprawda, że w Polsce lasów ubywa. Znajdujemy się w czołówce zaraz po Francji, Niemczech czy Ukrainie. Mało tego, corocznie powierzchnia ich wzrasta, a tak zwana zasobność, czyli miąższość drewna na 1 ha, również rośnie. A to wynika z faktu, że leśnicy wycinają w Lasach Państwowych mniej drewna, niż rocznie przyrasta na pniu.

- To nieprawda, że w lesie rosną choinki. W polskich lasach rosną różne gatunki drzew iglastych takie jak świerk, jodła czy sosna, które trafiają do naszych domów jako nieodłączny symbol świąt Bożego Narodzenia. A przecież drzewko, które zostało już przystrojone łańcuchami i innymi ozdobami, nazywamy choinką.

- A jak to jest z jagodami? W naszych lasach pospolicie występuje borówka czernica, która z botanicznego punktu widzenia ma owoce w postaci jagód. Potocznie mówimy, że idziemy na jagody, nie zdając sobie sprawy, że używamy po prostu ogólnej nazwy owocu.

Między innymi jagodami nazywamy również owoce żurawiny, berberysu, winogron, pomidora a nawet arbuza.

- To nieprawda, że każdy leśnik jest myśliwym. Ale to nie oznacza, że nim nie może być. Myśliwi są zrzeszeni w Polskim Związku Łowieckim i jego członkiem może zostać osoba, która spełnia wymagania zgodnie z obowiązującym prawem. Czyli myśliwym może zostać zainteresowana osoba bez względu na miejsce pracy czy wykonywany zawód.

- A jak się ma leczenie drzew do dzięcioła? Ptaki te używają dzioba do zdobywania pokarmu, bębnienia w okresie godów czy wykuwania dziupli. Dzięcioły poszukując pokarmu w postaci owadów czy larw żerujących w drewnie, myślą wyłącznie o zaspokojeniu głodu, a nie o wyleczeniu drzewa. Ale ponieważ ptaki te pomagają leśnikom, naturalnie

zmniejszając populacje szkodników owadzych, które mogą wyrządzić wielkie szkody w naszych lasach. Czy w związku z tym można dzięcioła nazwać lekarzem drzew... to już pozostawię czytelnikom do własnej interpretacji.

- Rogi czy poroże, oto jest pytanie. Jedno i drugie to kostne twory wyrastające u niektórych zwierząt leśnych. Poroże wyrasta u ssaków z rodziny jeleniowatych – losi, jeleni, saren czy danieli. Twór ten osadzony jest na mozdżeniach, czyli wyrostkach kości czołowej, i dodatkowo jest rozgałęziony (od tyk odchodzą odnogi). Poroże jest atutem wyłącznie samców. Jest corocznie zrzucane. Jeżeli chodzi o rogi, to posiadają je żubry, muflony i kozice, a mogą występować u osobników obu płci na kościach czołowych. Rogi zbudowane są z białka – keratyny i w przeciwieństwie do poroży corocznie przyrastają u podstawy a w środku są puste.

Sarna nie jest żoną jelenia i to jest najprawdziwszy fakt. Są to pospolicie występujące gatunki w naszych lasach, wywodzące się z tej samej rodziny – jeleniowatych. Gatunki te różnią się nie

tylko wielkością ale i zewnętrznym wyglądem. Jeleń (samiec- byk, samica- łania) osiąga wysokość średnio 1,5 m i wagę 70-250 kg, natomiast sarna (samiec – kozioł, samica – koza) wagi w granicach 12-21 kg i może mierzyć ponad metr. Poza tym poroże – atut samców – też jest inne, u jelenia tzw. wieniec zrzucany wczesną wiosną, natomiast u sarny parostki zrzucane są późną jesienią.

Więcej informacji na temat pracy leśników oraz aktualności na stronie Nadleśnictwa Pisz <http://www.pisz.bialystok.lasy.gov.pl/>.

Monika Grzywińska
Nadleśnictwo Pisz
Leśny Komplex Promocyjny
„Lasy Mazurskie”

www.pisz.bialystok.lasy.gov.pl
www.maskulinskie.bialystok.lasy.gov.pl